

Grunden til, at jeg nu har bedt om Ordet, er de af det ærede Medlem Hr. Pürschel fremsatte Bemærkninger. Jeg er klar over, at det ærede Medlem Hr. Pürschel har Interesse for Færøerne, det har det ærede Medlem vist ved adskillige Lejligheder, og jeg er ogsaa klar over, at det ærede Medlem har Interesse for grønlandske Forhold. Baade med Hensyn til de færøske og de grønlandske Forhold mødes det ærede Medlem Hr. Pürschels Interesser med mine Interesser, thi ogsaa jeg har Interesse baade for færøske og grønlandske Forhold. Men jeg kan, uagtet jeg har forsøgt at overveje dette Spørgsmaal meget nøje med de Forudsætninger, som jeg nu har, ikke se, at det, der her sker, kan medføre alle de Vanskeligheder, medføre alle de Farer, som det ærede Medlem Hr. Pürschel kunde se i Anledning af dette Lovforslag.

Det ærede Medlem begyndte med at sige, at han forstod saa godt, at de færøske Rigsdagsmænd havde sat deres Parti Stolen for Døren i denne Sag. Jeg kan ikke indse, at det skulde være nødvendigt at fremkomme med denne Bemærkning. Selv om de færøske Rigsdagsmænd skulde have betonet overfor deres Parti, at man her stod overfor et Spørgsmaal af meget stor Vigtighed for Fiskeriet paa Færøerne, ved jeg ikke, om man derfor kan sige, at vi har sat vort Parti Stolen for Døren.

Det ærede Medlem talte om de vanskelige Forhold, der i Øjeblikket fandtes paa Færøerne, og kom til det Resultat, at de færøske Rigsdagsmænd mente, at det, der her skete, at der gaves Adgang til Fiskeri paa Grønlands Søterritorium, kunde redde Færøerne, og maaske, at det var det eneste, der kunde redde Færøerne. Nej, saaledes ser vi nu ikke paa det. Jeg ved, at Forholdene paa Færøerne er vanskelige, meget vanskelige i Øjeblikket, men Gudskelov ser jeg ogsaa saaledes paa det, at Færingerne er raske Folk, som ikke uden videre vil lade sig slaa ned, selv om man ikke giver dem Adgang til Grønland. Det betyder meget for dem, overmaade meget, men slaaet ned af den Grund vilde man ikke føle sig; raske Folk lader sig ikke slaa ned saadan uden videre.

De færøske Fiskere har drevet et intensivt Fiskeri omkring Færøerne, og da de ikke kunde blive ved dermed, fordi fremmede Fiskere med Redskaber, som de ikke kunde konkurrere med, overfaldt os deroppe, trængte ind paa vort Søterritorium og generede vore Fiskere, og da

det viste sig, at den Inspektion, som er etableret, ikke fuldt ud kunde værne vore Interesser og navnlig heller ikke kunde værne de Fiskeriinteresser, vi særlig havde, fordi Fiskeriet foregik udenfor Søterritoriet, ja, saa sejlede den færøske Fisker op til Island. Der er ca. 3 000 færøske Fiskere, der i smaa Kuttere sejler op til Island i Slutningen af Februar og Begyndelsen af Marts Maaned. Det er et haardt Arbejde, de udfører; jeg har talt med engelske Fiskere, der har ligget deroppe med deres store, moderne Trawlere, og de har sagt til mig, at de vilde ikke gøre det, de vilde ikke tage op til Islands Sydkyst og ligge der i Snestorm og fiske fra disse smaa Kuttere; der er ogsaa sagt til mig, at et Folk, der fostrer Sønner, som er saa raske, at de kan tage derop i det Vejr paa den Aarstid, maa være et livskraftigt Folk. Et saadant Folk vil ikke lade sig slaa ned, og jeg stoler paa, at Færingerne ikke vil lade sig slaa ned, selv om Vanskelighederne bliver nok saa store.

Da det nu har vist sig, at Fiskeriet ved Island — det foregaar ikke alene ved Sydkysten, det foregaar Sommer og Efteraar ved Østkysten — ikke er lønnende nok for de færøske Fiskere, og da de har faaet at vide, at der oppe ved Grønland, som ligger endnu længere borte, findes Banker, hvorpaa der er rigelig Torskefiskeri, ja, saa sejler den færøske Fisker med sin lille Kutter op til Grønland og ligger der og fisker. Indtil nu har de fisket paa Bankerne udenfor Søterritoriet; de har drevet dette Fiskeri i to Aar i alt Fald, og Fiskerne har fortalt mig, at den Omstændighed, at de ikke har Adgang til Søterritoriet eller til gunstigt beliggende Havne, i allerhøjeste Grad besværliggør Fiskeriet paa Bankerne udenfor Søterritoriet. At de ikke maa komme ind paa Søterritoriet, har ogsaa medført, at naar Torsken, som udtalt af det ærede Medlem Hr. Hendriksen, i den sidste Del af Perioden gaar ind paa Søterritoriet, har Færingerne ikke kunnet følge den; de har været nødt til at ligge udenfor Søterritoriet, der, hvor de fremmede, hvor Udlændingene maa ligge, og der ingenting fange, skønt de ved, at Torsken findes inde paa Søterritoriet; de har været nødt til at lade sig behandle som Udlændinge, de har været nødt til at underkaste sig den Inspektion, som det danske Inspektions-skib udfører, for hvis de kom ind paa dansk Søterritorium, har de været klare